

ЧОРВАДОРЛАРГА ОТАЛИҚ ЁРДАМИ

Тошкент чинни заводи ишчилари билан Калинин районидаги «Ленин йўли» колхозини сабовоткор деҳқонлари ўртасида мустақам алоқа ўрнатилган.

Чинни заводи узок йиллардан бери колхозга оталиқ ёрдами кўрсатиб келди. Хосил йилги-терим даврида, пичан ўрими мавсумларида деҳқонларга мададкор бўлади.

Бу йил ҳам улар хўжалик ишларини ёрдам беришга астойдил бел боғладилар. Маъ-

лумин, бу йил баҳор қуруқ келди. Натижада пичанзорлардаги ўт сувсизлигидан қовчираб қолди. Чорва учун етарли озуқа жамғаришда чиннизорлар ёрдамга келдилар. Улар эсини зовурлар, ботқоқликлардаги қамчиларни пичан учун уришмоқда.

— Шу кунгача 100 тоннадан ортиқ қамчилар жамғарилади, — деди завод директори Абдурауф Иброҳимов. — Ишчиларимиз пичан ўримида бир ойдан бери қатнашмоқдалар.

Улар ўзаро социалистик мусобақани кучайтириб, кунлик пичан ўриш нормасини 1,5—2 хисса ошириб бажармоқдалар.

Социалистик мусобақада ишчилардан Шавкат Пулатов, Мирхалил Одилов, Николай Умаровлар толиб чиқишмоқда. Улар ўтган йил кунлида 5—6 тоннадан пичан уришга эришди.

Завод маъмурияти, партия ва касабасоюз ташкилотлари томонидан муносиб таъдирландилар.

— Яна 200 тонна пичан

ўришга аҳд қилганмиз, — дейди бригада бошлиғи Рихис Кучеров. — Ишчиларимиз пичан ўриш билан бирга сабавот йилги-теримида ҳам актив иштирок этмоқдалар. Бир гуруҳ ишчиларимиз Оржоникидзе районидаги Ленин номида колхозда сабавот теримида қатнашмоқда.

Бундан ташқари завод «Ленин йўли» колхозини озуқа етказиш қилишнинг жадал суръатлари билан олиб бормоқда. Бу йил хўжаликда катта қувватга

эга бўлган ана шу цех ишга тушди. Чорва моллари тўйимли ва ширали озуқа билан таъминланади.

Н. ТУРАЕВ.

СУРАТЛАРДА: (чапдан) пичан ўримида қатнашмоқда ишчилардан М. Одилов, Ш. Аҳмадилов, Л. Жўраев, Ш. Пулатовлар. Ўртада колхоз партия ташкилотининг секретари А. Қўнаев. Чинни заводи директори А. Иброҳимов, оталиқ ёрдами бригадаси бошлиғи Р. Қўнаев, ишчилардан Ш. Мадримов, Н. Дибров ўртоқлар қамчиларни кўздан кечирмоқдалар.

Автор фотолари.

Одатдаги иш кунин.

Столим устида хатлар гарам, мактублар, мактублар... Ҳар гал, узок-яқин ўлкаларда хизмат муддатини ўтаётган солдатлардан келган хатларни кўлга оларканам, яқин ўтмишда ўзим ҳам саф тортиб юрган кезларимни эслайман.

Саноқсиз мактублар орасида айниқса биттаси доимо диққатимни ўзига тортади.

«Хурматли редакция! — сўзлари билан бошланарди у. — Бизнинг заставга телевизор олиб келишди. Старшина Ковалев уни Ленин хонасига ўрнатиб қўйди. Эндиликда жангчиларимиз бўш вақтларида Москва, Тошкент, Ашқобод ва Душанбе кўрсатувларини мароқ билан томоша қилишмоқдалар. Яқинда округимизнинг ашула ва ракс ансамбли ҳам келиб кетди. Аксийб концерт бўлди. Ўзимиз ҳам хаваскорлар тўғрисида бор. Ленин хонаси гоёт шинам, дид билан безатилган. Девогас остигил сценд ва паннолар, жанговар ва сийосий тайёргарлик аълочилигининг суратлари хонага куриб бахш этиб турибди. Бу ҳақда хабар ёздим. Шунинг эълон қилишнингизни истардим. Салом билан оддий жангчи Фозиллов Ҳамдам Юсупович».

«Шошма! шошма, фамилияси таънишга ўхшайди. Қарда эшитган эдим! Фозиллов... Юсупович... Балким тасодифий ўхшашдир? Ёки... Ким билсин, дейсиз!»

Уруш йиллари хотиримга келди. Мен фронт газетасида ишлардим. Бир вақт телефон жиринглади.

— Уртоқ старший лейтенант, Сизни «Бешикчи» қақираяпти, — деган овозин эшитдим телефон трубкидан. (Фронт газетаси редакторини «Бешикчи» деб қақирадими).

— Кулоғим сизда уртоқ «Бешикчи»!

— Менга бир келиб кетинг, бир хангамалашиб олайлик.

«Хангамалашиб олайлик, деярли танлиги, демек, шошилинч топшириқ бор. Ҳар қандай буйруққа шай туришим зарур».

...Хаддан ортиқ қоронгу тун оғушида Габрига томон оҳиста ўрмалашган машиналарнинг эдоги йўқдек. Колонна чирокларни ўчирган ҳолда олға силкиляпти. Моторлар ҳам сокинликни бузишдан ҳайқилгани янглиғ, сезилар-сезилмас садо чиқариб, бир мезбурда ҳаракат қилиди. Машиналардан бирининг пиллапоясига чиқиб олганмиз. Жангу — жадал кетаётган олдинги жаҳаддан репортаж ёзиб келишимни буярган эди редактор.

Зимистон кўйида ҳаракат қилиб, аста ўрмон четига чиқиб олдиқда, хужумга шайланиб турган қисмининг жанговар таркибига қўшилдик.

Душман ўрмонга яқинлашишдан қўқор, айни вақтда бизга ўрмондан чиқишга ҳам йўл қўймасди. Ўрмоннинг гўрбий қисмидан ўн километр чамаси узокликдаги ҳужум тепалигини эгаллаб олган фашистлар оралиқдаги холис майдонини ўқтин-ўқтин ўққа тутиб тураркан.

Дуч келган блиндажга югуриб кирдим. Димогимга маҳорка турунининг ачиққ исми урилди. Муваққат сукунатдан фойдаланган жангчилар хордик чиқаришар, ичка уялиди қаҳқаҳадан блиндаж ларзага келарди.

Кимдир: — Юсуф, ҳой Юсуф,

Майор дабдурустдан сўраб қолди: Фозиллов қани?

— Шу ерданман, ўртоқ майор... Юсуф Фозиллов ўрнидан турди. Майор:

— Чин қалбимдан хурсандман. Маъна, қаторасига учинчи «Шухрат» орденини! Муқоратга муносиб бўлган, бургутим! — дедию, жангчининг кўлини маҳкам қисди.

— Совет Иттифоқига хизмат қилман! — деди сержант, кўзига айланган кувонч ёшларини гилт-гилт ютаркан.

Майор давом этди: — Бутун вазод жангчилари номсиз доредан кечиб ўтганлари учун ҳукумат муқороти билан тақдирланшиди. Кўмондонликнинг топшириғига биноан, — еррейтор Мелехов...

— Мен! — Одий жангчи Маркелов! — Мен!

— Деди ва чўнтак фокуси ёғдусини ёнгандама ўтирган жангчиға кўналтирди. Лаҳзада қуралай кўз сержантга нигоҳини тушди.

— Қани, Юсуф, ёлғироғидан бошла-чи...

— Майор бошласам бошлай қолар. Лекин чирокнинг учир, кўзимни хиралаштириб қўйди, фиринчи ушлаб келолмайман, — деди Юсуф деганларди.

Энди унинг сиймоси юрагимга бир умрга муқрлангандек: бароқ қош, шоп мўйлов, бургут қараш йинит.

— Хўжа Насриддиндан бўлсин! — Хўп бўлади, айгсам, айтай, — дейди Юсуф жойида қўзғилиб, кулайроқ ўтириб оларкан. — Кунлардан бир кун, Насриддин Афанди бозорга борган экан...

Юсуф завқ-шавқ билан сўзлар, блиндаж ичида аҳён-аҳёнда кулги кўтариларди.

Бир пайт блиндажга батальон командири кириб келди. Рота командири буйруқ берди:

— Рота, аста! Смирно! — Салом, бургутларим! — дедию,

Майор дабдурустдан сўраб қолди: Фозиллов қани?

— Шу ерданман, ўртоқ майор... Юсуф Фозиллов ўрнидан турди. Майор:

— Чин қалбимдан хурсандман. Маъна, қаторасига учинчи «Шухрат» орденини! Муқоратга муносиб бўлган, бургутим! — дедию, жангчининг кўлини маҳкам қисди.

— Совет Иттифоқига хизмат қилман! — деди сержант, кўзига айланган кувонч ёшларини гилт-гилт ютаркан.

Майор давом этди: — Бутун вазод жангчилари номсиз доредан кечиб ўтганлари учун ҳукумат муқороти билан тақдирланшиди. Кўмондонликнинг топшириғига биноан, — еррейтор Мелехов...

— Мен! — Одий жангчи Маркелов! — Мен!

— Деди ва чўнтак фокуси ёғдусини ёнгандама ўтирган жангчиға кўналтирди. Лаҳзада қуралай кўз сержантга нигоҳини тушди.

— Қани, Юсуф, ёлғироғидан бошла-чи...

— Майор бошласам бошлай қолар. Лекин чирокнинг учир, кўзимни хиралаштириб қўйди, фиринчи ушлаб келолмайман, — деди Юсуф деганларди.

Энди унинг сиймоси юрагимга бир умрга муқрлангандек: бароқ қош, шоп мўйлов, бургут қараш йинит.

— Хўжа Насриддиндан бўлсин! — Хўп бўлади, айгсам, айтай, — дейди Юсуф жойида қўзғилиб, кулайроқ ўтириб оларкан. — Кунлардан бир кун, Насриддин Афанди бозорга борган экан...

Юсуф завқ-шавқ билан сўзлар, блиндаж ичида аҳён-аҳёнда кулги кўтариларди.

Бир пайт блиндажга батальон командири кириб келди. Рота командири буйруқ берди:

— Рота, аста! Смирно! — Салом, бургутларим! — дедию,

Майор дабдурустдан сўраб қолди: Фозиллов қани?

— Шу ерданман, ўртоқ майор... Юсуф Фозиллов ўрнидан турди. Майор:

— Чин қалбимдан хурсандман. Маъна, қаторасига учинчи «Шухрат» орденини! Муқоратга муносиб бўлган, бургутим! — дедию, жангчининг кўлини маҳкам қисди.

— Совет Иттифоқига хизмат қилман! — деди сержант, кўзига айланган кувонч ёшларини гилт-гилт ютаркан.

Майор давом этди: — Бутун вазод жангчилари номсиз доредан кечиб ўтганлари учун ҳукумат муқороти билан тақдирланшиди. Кўмондонликнинг топшириғига биноан, — еррейтор Мелехов...

— Мен! — Одий жангчи Маркелов! — Мен!

— Деди ва чўнтак фокуси ёғдусини ёнгандама ўтирган жангчиға кўналтирди. Лаҳзада қуралай кўз сержантга нигоҳини тушди.

— Қани, Юсуф, ёлғироғидан бошла-чи...

— Майор бошласам бошлай қолар. Лекин чирокнинг учир, кўзимни хиралаштириб қўйди, фиринчи ушлаб келолмайман, — деди Юсуф деганларди.

Энди унинг сиймоси юрагимга бир умрга муқрлангандек: бароқ қош, шоп мўйлов, бургут қараш йинит.

— Хўжа Насриддиндан бўлсин! — Хўп бўлади, айгсам, айтай, — дейди Юсуф жойида қўзғилиб, кулайроқ ўтириб оларкан. — Кунлардан бир кун, Насриддин Афанди бозорга борган экан...

Юсуф завқ-шавқ билан сўзлар, блиндаж ичида аҳён-аҳёнда кулги кўтариларди.

Бир пайт блиндажга батальон командири кириб келди. Рота командири буйруқ берди:

— Рота, аста! Смирно! — Салом, бургутларим! — дедию,

Майор дабдурустдан сўраб қолди: Фозиллов қани?

— Шу ерданман, ўртоқ майор... Юсуф Фозиллов ўрнидан турди. Майор:

— Чин қалбимдан хурсандман. Маъна, қаторасига учинчи «Шухрат» орденини! Муқоратга муносиб бўлган, бургутим! — дедию, жангчининг кўлини маҳкам қисди.

— Совет Иттифоқига хизмат қилман! — деди сержант, кўзига айланган кувонч ёшларини гилт-гилт ютаркан.

Майор давом этди: — Бутун вазод жангчилари номсиз доредан кечиб ўтганлари учун ҳукумат муқороти билан тақдирланшиди. Кўмондонликнинг топшириғига биноан, — еррейтор Мелехов...

— Мен! — Одий жангчи Маркелов! — Мен!

— Деди ва чўнтак фокуси ёғдусини ёнгандама ўтирган жангчиға кўналтирди. Лаҳзада қуралай кўз сержантга нигоҳини тушди.

— Қани, Юсуф, ёлғироғидан бошла-чи...

— Майор бошласам бошлай қолар. Лекин чирокнинг учир, кўзимни хиралаштириб қўйди, фиринчи ушлаб келолмайман, — деди Юсуф деганларди.

Энди унинг сиймоси юрагимга бир умрга муқрлангандек: бароқ қош, шоп мўйлов, бургут қараш йинит.

— Хўжа Насриддиндан бўлсин! — Хўп бўлади, айгсам, айтай, — дейди Юсуф жойида қўзғилиб, кулайроқ ўтириб оларкан. — Кунлардан бир кун, Насриддин Афанди бозорга борган экан...

Юсуф завқ-шавқ билан сўзлар, блиндаж ичида аҳён-аҳёнда кулги кўтариларди.

Бир пайт блиндажга батальон командири кириб келди. Рота командири буйруқ берди:

— Рота, аста! Смирно! — Салом, бургутларим! — дедию,

ЧЕТАРАДАН КЕЛГАН ХАТ

(Ҳ И К О Я)

— деди ва чўнтак фокуси ёғдусини ёнгандама ўтирган жангчиға кўналтирди. Лаҳзада қуралай кўз сержантга нигоҳини тушди.

— Қани, Юсуф, ёлғироғидан бошла-чи...

— Майор бошласам бошлай қолар. Лекин чирокнинг учир, кўзимни хиралаштириб қўйди, фиринчи ушлаб келолмайман, — деди Юсуф деганларди.

Энди унинг сиймоси юрагимга бир умрга муқрлангандек: бароқ қош, шоп мўйлов, бургут қараш йинит.

— Хўжа Насриддиндан бўлсин! — Хўп бўлади, айгсам, айтай, — дейди Юсуф жойида қўзғилиб, кулайроқ ўтириб оларкан. — Кунлардан бир кун, Насриддин Афанди бозорга борган экан...

Юсуф завқ-шавқ билан сўзлар, блиндаж ичида аҳён-аҳёнда кулги кўтариларди.

Бир пайт блиндажга батальон командири кириб келди. Рота командири буйруқ берди:

— Рота, аста! Смирно! — Салом, бургутларим! — дедию,

Майор дабдурустдан сўраб қолди: Фозиллов қани?

— Шу ерданман, ўртоқ майор... Юсуф Фозиллов ўрнидан турди. Майор:

— Чин қалбимдан хурсандман. Маъна, қаторасига учинчи «Шухрат» орденини! Муқоратга муносиб бўлган, бургутим! — дедию, жангчининг кўлини маҳкам қисди.

— Совет Иттифоқига хизмат қилман! — деди сержант, кўзига айланган кувонч ёшларини гилт-гилт ютаркан.

Майор давом этди: — Бутун вазод жангчилари номсиз доредан кечиб ўтганлари учун ҳукумат муқороти билан тақдирланшиди. Кўмондонликнинг топшириғига биноан, — еррейтор Мелехов...

— Мен! — Одий жангчи Маркелов! — Мен!

— Деди ва чўнтак фокуси ёғдусини ёнгандама ўтирган жангчиға кўналтирди. Лаҳзада қуралай кўз сержантга нигоҳини тушди.

— Қани, Юсуф, ёлғироғидан бошла-чи...

— Майор бошласам бошлай қолар. Лекин чирокнинг учир, кўзимни хиралаштириб қўйди, фиринчи ушлаб келолмайман, — деди Юсуф деганларди.

Энди унинг сиймоси юрагимга бир умрга муқрлангандек: бароқ қош, шоп мўйлов, бургут қараш йинит.

— Хўжа Насриддиндан бўлсин! — Хўп бўлади, айгсам, айтай, — дейди Юсуф жойида қўзғилиб, кулайроқ ўтириб оларкан. — Кунлардан бир кун, Насриддин Афанди бозорга борган экан...

Юсуф завқ-шавқ билан сўзлар, блиндаж ичида аҳён-аҳёнда кулги кўтариларди.

Бир пайт блиндажга батальон командири кириб келди. Рота командири буйруқ берди:

— Рота, аста! Смирно! — Салом, бургутларим! — дедию,

Майор дабдурустдан сўраб қолди: Фозиллов қани?

— Шу ерданман, ўртоқ майор... Юсуф Фозиллов ўрнидан турди. Майор:

— Чин қалбимдан хурсандман. Маъна, қаторасига учинчи «Шухрат» орденини! Муқоратга муносиб бўлган, бургутим! — дедию, жангчининг кўлини маҳкам қисди.

— Совет Иттифоқига хизмат қилман! — деди сержант, кўзига айланган кувонч ёшларини гилт-гилт ютаркан.

Майор давом этди: — Бутун вазод жангчилари номсиз доредан кечиб ўтганлари учун ҳукумат муқороти билан тақдирланшиди. Кўмондонликнинг топшириғига биноан, — еррейтор Мелехов...

— Мен! — Одий жангчи Маркелов! — Мен!

— Деди ва чўнтак фокуси ёғдусини ёнгандама ўтирган жангчиға кўналтирди. Лаҳзада қуралай кўз сержантга нигоҳини тушди.

— Қани, Юсуф, ёлғироғидан бошла-чи...

— Майор бошласам бошлай қолар. Лекин чирокнинг учир, кўзимни хиралаштириб қўйди, фиринчи ушлаб келолмайман, — деди Юсуф деганларди.

Энди унинг сиймоси юрагимга бир умрга муқрлангандек: бароқ қош, шоп мўйлов, бургут қараш йинит.

— Хўжа Насриддиндан бўлсин! — Хўп бўлади, айгсам, айтай, — дейди Юсуф жойида қўзғилиб, кулайроқ ўтириб оларкан. — Кунлардан бир кун, Насриддин Афанди бозорга борган экан...

Юсуф завқ-шавқ билан сўзлар, блиндаж ичида аҳён-аҳёнда кулги кўтариларди.

Бир пайт блиндажга батальон командири кириб келди. Рота командири буйруқ берди:

— Рота, аста! Смирно! — Салом, бургутларим! — дедию,

Майор дабдурустдан сўраб қолди: Фозиллов қани?

— Шу ерданман, ўртоқ майор... Юсуф Фозиллов ўрнидан турди. Майор:

— Чин қалбимдан хурсандман. Маъна, қаторасига учинчи «Шухрат» орденини! Муқоратга муносиб бўлган, бургутим! — дедию, жангчининг кўлини маҳкам қисди.

— Совет Иттифоқига хизмат қилман! — деди сержант, кўзига айланган кувонч ёшларини гилт-гилт ютаркан.

Майор давом этди: — Бутун вазод жангчилари номсиз доредан кечиб ўтганлари учун ҳукумат муқороти билан тақдирланшиди. Кўмондонликнинг топшириғига биноан, — еррейтор Мелехов...

— Мен! — Одий жангчи Маркелов! — Мен!

— Деди ва чўнтак фокуси ёғдусини ёнгандама ўтирган жангчиға кўналтирди. Лаҳзада қуралай кўз сержантга нигоҳини тушди.

— Қани, Юсуф, ёлғироғидан бошла-чи...

— Майор бошласам бошлай қолар. Лекин чирокнинг учир, кўзимни хиралаштириб қўйди, фиринчи ушлаб келолмайман, — деди Юсуф деганларди.

Энди унинг сиймоси юрагимга бир умрга муқрлангандек: бароқ қош, шоп мўйлов, бургут қараш йинит.

— Хўжа Насриддиндан бўлсин! — Хўп бўлади, айгсам, айтай, — дейди Юсуф жойида қўзғилиб, кулайроқ ўтириб оларкан. — Кунлардан бир кун, Насриддин Афанди бозорга борган экан...

Юсуф завқ-шавқ билан сўзлар, блиндаж ичида аҳён-аҳёнда кулги кўтариларди.

Бир пайт блиндажга батальон командири кириб келди. Рота командири буйруқ берди:

— Рота, аста! Смирно! — Салом, бургутларим! — дедию,

Исхон ЯНГИМИКЛАРИ

БАЙРАМ ОЛДИДАН

ГАВАНА, 16 июль. (ТАСС). Кубадаги Лас-Вильяс виллоятининг меҳнаткашлари Кубада 26 июль кунини миллий кўзгаларнинг 22 йиллиги байрамига эъроз меҳнат гайрати ва шавқ-заъқ билан тайёргарлик кўрмоқдалар. Виллоят

